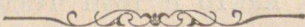

царувамъ трѣба лъстеніе. Ласкай слѣдовательно змѣята на народа доръ като го накарашь да ма обѣдне като сѣщъ свой баща.

Край на Първото Дѣйствіе.

ДѢЙСТВІЕ ВТОРО.

Явленіе I

Меропа Евриклесъ Искенія

Меропа. — Какво! всичкій свѣтъ мълчи и недума нищо за честьта на Ежистъ! (?) Кажими Евриклесъ нѣмали ибкоя новина отъ къмъ границьта на Елидъ?

Евриклесъ. — До сега Господжо нищо не ся е открило освѣнъ единъ младъ чужденецъ на когото кървавата рѣкъ погуби едного непознатого, и който връзанъ въ обковы ще го доведѣтъ наскоро спорѣдъ заповѣдитъ ми въ палата.

Меропа. — Едно убійство! единъ непознатъ! какво е направилъ Евриклесъ? коя кръвь е той пролѣлъ? Ахъ! ты ма правишь да трѣнера отъ страхъ.

Евриклесъ. — Наистина, че много ми е мъчно като ви гледамъ душата така зле обла-

БИБЛИОТЕКА на
Искандеръ Ц. Пловдивъ